

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅಮೆರಿಕದ ಅನೇಕ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ೧೯೦೦ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದ್ದ ಧರ್ಮಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ತೆರಳಿದರು. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಜನರನ್ನು ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸತತ ಪ್ರಯಾಣ ಮತ್ತು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಬಳಲಿದರು. ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಮರಳಲು ಬಯಸಿದರು. ಮುಂಬೈಯವರೆಗೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು, ನಂತರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ೧೯೦೦ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಒಂದು ದಿನ ಬೇಲೂರು ಮಠವನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಅನ್ನ, ಮೈಮುಚ್ಚಲು ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ, ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನವನ್ನು ಬಾಯೊಳಗೆ ಇಡಲು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಮನಸ್ಸಾಗಿದೆ? ಓ ನನ್ನ ಭಾರತವೇ, ಎದ್ದೇಳು! ನಿನ್ನ ಆ ಚೈತನ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು? ಅದು ನಿನ್ನ ಅಮರವಾದ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ.

ನನ್ನ ಕಠಿಣ ಸಾಧನೆಯ ನಂತರ ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಅವನದೇ ಪ್ರಕಟಿತ ರೂಪಗಳು. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದೇವರನ್ನು ಅರಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಜೀವಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವನೇ ನಿಜವಾದ ದೇವ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವನು.

ಜೀವಸೇವೆಯೇ ಶಿವ ಸೇವೆ. ದರಿದ್ರರಲ್ಲಿ, ದೀನರಲ್ಲಿ, ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ, ದುರ್ಬಲರಲ್ಲಿ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಬೇಕಾದರೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಲ್ಲೆ.

ಭಾರತ ತನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಮರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ, ಅದರ ಸರ್ವನಾಶ ಖಂಡಿತ!

